

Міністерство освіти і науки України
Кафедра політичних наук і права
Рада молодих вчених Університету Ушинського
Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і
молодих вчених

VI Всеукраїнська науково-практична конференція
студентів та
молодих вчених
«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ: ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ»
22 травня 2026 року

м. Одеса

УДК: 32+316]-043.86:3.073(477)

С91

Рекомендовано до друку рішенням

Вченої ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 15 від 26 червня 2026 року)

Рецензенти:

Коч С. В., доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політології Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

Гедікова Н. П., доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

С91 «Сучасні виклики соціально-політичного розвитку: політико-правові та соціально-економічні виміри» [Електронний ресурс] : матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих вчених (м. Одеса, 22 травня 2026 р.) / за заг. ред. д. політ. н. С. М. Наумкіної, к. політ. н. С. А. Дмитрашко, к. пол. н. І. І. Прозози. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2026. 266 с.

22 травня 2026 року у ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» проведено VI Всеукраїнську науково-практичну конференцію студентів та молодих вчених, в якій взяли участь представники закладів вищої освіти України, студенти, магістри, аспіранти та докторанти, представники дипломатичної служби України. До збірника увійшли тези доповідей з актуальних питань політичного процесу України та світу, міжнародних відносин та дипломатії. Видання адресоване науковим та науково-педагогічним працівникам закладів вищої освіти, студентам, магістрам, аспірантам, докторантам та всім, хто цікавиться питаннями політичної науки, дипломатії, права та філософії.

© автори тез

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2026

ЗМІСТ
ВСТУП
ПРОГРАМА
НАПРЯМ 1
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ВИМІРИ СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНИХ
ТРАНСФОРМАЦІЙ

Авер'янов Сергій	ПОЗИЦІЯ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ ЗА АДМІНІСТРАЦІЇ ДОНАЛЬДА ТРАМПА ЩОДО ЄВРОАТЛАНТИЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ: ДОКТРИНАЛЬНО-КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ВИМІР	33
Батяла Анна	АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ КОМЕНДАНТСЬКОЇ ГОДИНИ	38
Берьозкіна Валерія	ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ: МЕЖІ ДОПУСТИМОСТІ ЦИФРОВИХ ДОКАЗІВ	40
Бодян Кароліна	ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ	44
Діваєв Олег	ПОЛІТИЧНА СОЦІАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІ В УМОВАХ МУЛЬТИКУЛЬТУРНОСТІ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНСЬКІ ПЕРСПЕКТИВИ	48
Довга Світлана	ВПЛИВ ГУМАНІТАРНИХ КРИЗ НА СИСТЕМУ МІЖНАРОДНОЇ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: ІНСТИТУЦІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ	52
Долока Христина	АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ: ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗАХОДІВ ВПЛИВУ В СУЧАСНИХ ПРАВОВИХ РЕАЛІЯХ	55
Железков Андрій	КОНСЕРВАТИЗМ ЯК ПОЛІТИЧНА ДОКТРИНА: ІСТОРИЧНІ ВИТОКИ ТА ДИНАМІКА РОЗВИТКУ	57

громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, військовослужбовця. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>;

2. Закон України «Про правовий режим воєнного стану». Стаття 8, пункт 5 щодо запровадження комендантської години. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19>;

3. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку здійснення заходів під час запровадження комендантської години та встановлення режиму світломаскування в окремих місцевостях, де введено воєнний стан». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1455-2021-%D0%BF>;

4. Проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та інших законів щодо встановлення адміністративної відповідальності за порушення вимог або невиконання заходів правового режиму воєнного стану. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/43063>;

5. Єдиний державний реєстр судових рішень. Пошук за кваліфікацією ст. 185 КУпАП у контексті порушення комендантської години. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/>.

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ: МЕЖІ ДОПУСТИМОСТІ ЦИФРОВИХ ДОКАЗІВ

Берьозкіна Валерія Віталіївна,
студентка 4 курсу спеціальності 081 «Право», Навчально-науковий
інститут психології та права, Університет Ушинського, м. Одеса
Науковий керівник: Долженков Олександр Федорович, доктор
юридичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права,
Університет Ушинського, м. Одеса

В умовах стрімкої цифровізації кримінального провадження штучний інтелект дедалі частіше розглядається не лише як технологічний інструмент, а як

важливий елемент сучасної системи кримінального процесуального доказування. Його можливості пов'язані з автоматизованим аналізом великих масивів інформації: відеозаписів, аудіофайлів, зображень, даних мобільних пристроїв, геолокаційних відомостей, матеріалів із соціальних мереж, відкритих джерел інформації та інших цифрових слідів. У зв'язку з цим основна проблема полягає не стільки в самому факті використання штучного інтелекту, скільки у визначенні меж, за яких результати його застосування можуть бути визнані належними, допустимими, достовірними та достатніми доказами у кримінальному судочинстві. На думку М. А. Погорецького, зростання масивів даних із комунікаційних платформ, мобільних пристроїв, мережевих журналів та відкритих джерел інформації ускладнює їх процесуально коректну обробку. Це формує потребу в такій моделі використання штучного інтелекту, яка поєднувала б оперативність аналізу з дотриманням критеріїв належності, допустимості, достовірності та достатності доказів, а також із мінімізацією ризиків алгоритмічної упередженості й недостатньої прозорості процедур, тобто проблеми «чорної скриньки» [1]. Ключовими для такої моделі мають бути судовий контроль, змагальність сторін, можливість перевірки алгоритмічного результату та право сторони захисту поставити під сумнів як сам цифровий доказ, так і спосіб його отримання чи обробки. Чинний Кримінальний процесуальний кодекс України визначає доказами фактичні дані, отримані у передбаченому законом порядку, а процесуальними джерелами доказів називає показання, речові докази, документи та висновки експертів. Доказ визнається допустимим лише тоді, коли він отриманий у порядку, встановленому КПК України; водночас доказ, отриманий із істотним порушенням прав і свобод людини, не може бути використаний судом при ухваленні рішення. Особливе значення для цифрових доказів має стаття 99 КПК України, відповідно до якої до документів можуть належати матеріали фотозйомки, звукозапису, відеозапису та інші носії інформації, зокрема комп'ютерні дані [2]. Отже, цифровий доказ у кримінальному процесі не може існувати поза процесуальною формою: він має бути належно отриманий, зафіксований, збережений,

досліджений і перевірений у суді. Г. К. Авдєєва звертає увагу на те, що в Україні досі існують труднощі з визнанням цифрових доказів допустимими через відсутність чіткого законодавчого визначення понять «цифровий доказ» та «електронний доказ», а також через недостатню регламентацію порядку вилучення, огляду, фіксації, зберігання й оцінки цифрової інформації [3]. У цьому контексті штучний інтелект не повинен підміняти собою процесуальну діяльність слідчого, прокурора, експерта чи суду. Його результат може мати доказове значення лише тоді, коли він перевіряється людиною, підтверджується іншими доказами та може бути пояснений у межах судового розгляду. Окрему небезпеку становлять цифрові матеріали, створені або змінені за допомогою штучного інтелекту, зокрема дїпфейк-відео, синтетичні аудіозаписи, згенеровані зображення, автоматично змінені метадані або алгоритмічно відфільтровані фрагменти інформації. У таких випадках суд має оцінювати не лише зовнішній зміст доказу, а й його походження, цілісність, автентичність, технічний спосіб створення, можливість втручання в дані та наявність експертного підтвердження. Як зазначає Г. Кучинська, активне використання алгоритмів для аналізу й управління цифровими доказами потребує спеціальної оцінки допустимості таких доказів у кримінальному процесі, оскільки слідчі та судді мають враховувати ризики, властиві алгоритмічному аналізу даних [4]. Межі допустимості цифрових доказів, пов'язаних із використанням штучного інтелекту, доцільно визначати через такі критерії: законність отримання інформації; збереження її первинного вигляду або належне документування змін; можливість встановлення джерела походження даних; наявність безперервного ланцюга зберігання; технічна перевірюваність результату; пояснюваність алгоритму; відсутність істотного порушення прав людини; можливість сторони захисту ознайомитися з доказом і поставити під сумнів його достовірність. Якщо результат роботи штучного інтелекту неможливо перевірити, відтворити або пояснити, його використання як самостійної підстави для обвинувачення є небезпечним і може суперечити принципам справедливого судового розгляду. Важливим орієнтиром для України може бути європейський

підхід до регулювання штучного інтелекту. Регламент ЄС про штучний інтелект побудований на ризик-орієнтованій моделі та прямо пов'язує використання ШІ із захистом фундаментальних прав людини. Зокрема, у сфері правоохоронної діяльності особливо чутливими є системи прогнозування ризику вчинення кримінального правопорушення, біометрична ідентифікація, автоматизована оцінка поведінки особи та використання ШІ для аналізу доказової інформації. Це підтверджує необхідність того, щоб у кримінальному судочинстві штучний інтелект залишався допоміжним інструментом, а не автономним суб'єктом доказування. Отже, штучний інтелект у кримінальному судочинстві має значний потенціал для підвищення ефективності розслідування, опрацювання цифрових слідів і виявлення зв'язків між доказами. Водночас його використання потребує чітких процесуальних меж. Цифровий доказ, отриманий або проаналізований із застосуванням ШІ, може визнаватися допустимим лише за умови законності його походження, технічної автентичності, прозорості алгоритмічної обробки, можливості експертної перевірки та дотримання прав сторін кримінального провадження. У протилежному випадку штучний інтелект може стати не інструментом справедливого правосуддя, а джерелом процесуальних помилок, маніпуляцій і порушення прав людини.

Список використаних джерел:

1. Pohoretskyi M. A. Artificial Intelligence in evidence in pre-trial and judicial proceedings: doctrine principles and application practice. *Uzhhorod national university herald. series: law*. 2025. Т. 4, № 91. С. 398–417. URL: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.91.4.56>
2. Кримінальний процесуальний кодекс України : Кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI : станом на 1 квіт. 2026 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>
3. Avdeeva G. K. Digital evidence and artificial intelligence systems in legal activity. *Issues of crime prevention*. 2023. Vol. 46. P. 32-40. URL: <https://doi.org/10.31359/2079-6242-2022-46-32>

4. Kuczyńska H. The analysis and evaluation of evidence by artificial intelligence in a criminal trial. Forensic science. 2025. No. 1. P. 126-131. URL: <https://doi.org/10.32782/forensic.science.2025.1.17>

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

Бодян Кароліна Ігорівна,

студентка 3 курсу спеціальності «Право»,

Навчально-науковий інститут психології та суспільних наук,

Університет Ушинського, м. Одеса

Науковий керівник: Долженков Олександр Федорович,

д. пол. н., професор, професор кафедри

політичних наук і права, Університет Ушинського, м. Одеса

У сучасній правовій науці під злочинністю розуміють не просто сукупність окремих протиправних діянь, а складний, масовий соціально-правовий феномен, що трансформується під впливом історичного контексту та детермінується різноманітними суспільними чинниками. Цей феномен знаходить своє вираження через скоєння кримінальних правопорушень на території конкретної держави у визначений часовий проміжок. Базою для такого розуміння виступають положення Кримінального кодексу України, який визначає кримінальне правопорушення як суспільно небезпечне винне діяння, передбачене законом. Вони, у свою чергу, поділяються на кримінальні проступки та злочини. Відповідно, злочинність як категорія соціально-правового характеру охоплює не лише порушення кримінально-правових заборон, а й комплексний пласт суспільних процесів: витоки девіантної поведінки, ступінь соціальної нестабільності, рівень законності, а також ефективність

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ УНІВЕРСИТЕТУ
УШИНСЬКОГО
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ,
АСПРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ
ВЧЕНИХ**

**VI Всеукраїнська науково-практична конференція студентів та
молодих вчених
«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ»**

м. Одеса, 22 травня 2026 року

**Матеріали друкуються в авторській редакції.
Відповідальність за точність поданих фактів, цитат, цифр, прізвищ
тощо несуть автори.**